Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

79ον

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΥΜΝΟΙ διὰ τὸν ἅγιον Νεκτάριον συνετέθησαν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Ποιθιεοέως Κ. Β. Μηλβάκη, ἡ ὁποία ἔχει ὡς τίτλον: ΑΙΝΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΩ ΤΩ ΠΑΝΥ. σχηματιζόμενον διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ἑξάστου στίχου. (Ψάλλεται κατὰ τὸ «αἱ γενεαὶ πᾶσαι»):

Ἀγάλλου τε καὶ τέρπου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία τιμῶσα Σὲ (παμμάκαρ.
Ἵνα Χριστὸν κερδίσῃς ἠρνήσω τὰ ἐν κόσμῳ Νεκτάριε (θεόφρον.
Νεκτάριε τρισμάκαρ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην μὴ παύσῃ ἱ- (κετεύειν.
Ὁ Ναός Σου μάκαρ ὑπάρχει ἰατρεῖον παντοίων ἀλγηδό- (νων
Σορὸς Σου δὲ ἡ θεία τοὺς πονηροὺς διώκει καὶ παύει τὰς (ὀδύνας.
Νεκτάριε παράσχου κἀμοὶ τῶ ἐν ἀνάγκαις τὴν λύσιν τῶν (πταισμάτων.
Ἐγὼ ἐπικαλοῦμαι τὴν θείαν σου παμμάκαρ. καὶ ἄμεσον (πρεσβείαν.
Κατὰ παθῶν παντοίων καὶ νόσων πολυτρόπων Σὲ ἔχομεν (προστάτην.
Τὰ τέκνα Σου οἰκτίρεις καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων Ἅγιε (Ἱεράρχα.
Ἅγιε Ἱεράρχα Νεκτάριε θεόφρον οὖσαι ἡμᾶς κινδύνων. Ῥεῖθρα ἰαμάτων προέχει ἡ σορὸς Σου πᾶσι τοῖς δεομένοις Ἰάσεις παροχεύεις καὶ νόσους θεραπεύεις τῶν Σὲ παρα- (καλούντων.
Ὡς τέκνα Νεκταρίου, αἱ μοναχαὶ Αἰγίνης Σὲ Ἅγιε τιμῶσι Τὸν τάφον Σου τιμῶσι καὶ ραίνουσι μὲ μύρα αἱ Μοναχαι (Αἰγίνης.
Ὦ Ἅγιε δυσώπει ὑπὲρ εἰρήνης κόσμου καὶ δόξης τῆς Ἑλ- (λάδος.
Πάντας τοὺς ἐκζητῶντας τὴν χάριν σου δωρεῖσαι.
Ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, λύσιν παραπτωμάτων, χάρισαι (ἡμῖν πᾶσι.
Ναὸν τε καὶ Μονὴν Σου μετὰ τῶν ἀσκουμένων καὶ τῆς (Αἰγίνης πάσης φύλαττε ἐκ κινδύνων.
Ὑπάρχεις γὰρ προστάτης ἡμῶν καὶ ἀντιλήπτωρ Νεκτάριε (παμμάκαρ.

Ὁ μοναχὸς Πολύκαρπος τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγ. Γερασίμου Κεφαλληνίας συνέθεσε ἀκροστιχίδα τοῦ ἀλφαβήτου, ὑπὸ τὸν τίτλον:

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν Σε, Νεκτάριε παμμάκαρ.
Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν Σε, Αἰγίνης τὸν προστάτην.
Ἀγγέλων αἱ δυνάμεσι, ἐθαύμασαν θεόφρον, τὸν νοερόν Σου βίον.
Βροτὸς γὰρ ὢν τῇ φύσει, Νεκτάριε ἐν κόσμῳ ἐβίωσας ἄψογος.
Γαλήνευσον λιταῖς Σου, τὸν κλείδωνα τοῦ βίου, τῶν Σὲ ἀνευ- (φημούντων.
Δόξαν τὴν ματαίαν, μισήσας ἠξιώθης, τῆς αἰωνίου δόξης.
Ἐκτενῶς δυσώπει, ὑπὲρ τῆς Σῆς ποίμνης, τὸν Κύριον παμ- (μάκαρ.
Ζωῆς ἀτελευτήτου, ποίησον μετόχους, Νεκτάριε Σοὺς δούλους.
Ἡμᾶς τοὺς Σὲ ὑμνοῦντας, ῥῦσαι Ἱεράρχα πυρὸς τε τοῦ ἀσβέ- (στου.
Θερμότατον Σὲ πρέσβυν, πρὸς Κύριον πλουτοῦντες, λυτρούμεθα (κινδύνων.
Ἱλέωσαι τὸν Κτίστην, Νεκτάριε λιταῖς Σου, ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.
Κλέος ὀρθοδόξων, λαμπρὸν ἐναπεφάνθης, Νεκτάριε τρισμάκαρ.
Λύσιν τῶν πταισμάτων, τοῖς πιστοῖς δοθῆναι. Χριστὸν ἀεὶ δυ- (σώπει.
Μεγίστων ἠξιώθης. ἐνθέων χαρισμάτων. Σοφὲ παρὰ Κυρίου.
Νεκτάριε λιταῖς Σου, ῥῦσαι τὴν Ἑλλάδα, ἐπιδρομῆς βαρβάρων.
Ὁλόκαυτον τὸ ρεῦμα, τῆς ἀθείας μάκαρ πυρεὶ τῶν προσευχῶν Σου
Ὅλη κατὰ χρέος, ἡ νῆσος Σου προστρέχει, ὑμνῶν Σε, Ἱεράρχα
Πρεσβεύοντα τῷ ἄνῳ θυσιαστηρίῳ ὑπὲρ ὑμῶν δυσώπει.
Ῥωμαλαῖον ὄντως προστάτην Σὲ πλουτοῦντες ὑμνοῦμεν τὸν Δο- (τῆρα
Σοφίας τῆς ἀρρήτου, ἐραστὴς ἐγένου Νεκτάριε τρισμάκαρ.
Τοὺς πίστει τε καὶ πόθῳ, τὴν μνήμην Σου τελοῦντας σκέπει καὶ (φρούρει μάκαρ.
Ὑμνήσωμεν προφρόνως, Θεράποντα τὸν θεῖον, Τριάδος τῆς Ἁ- (γίας.
Φιλόστοργος ἐγνώσθης, ἄκακος καὶ πρᾶος, Νεκτάριε τοῖς πᾶσι.
Χριστοῦ τὴν ἐκκλησίαν, ἐκόσμησας θεόφρον, ταῖς θείαις διδα- (χαῖς Σου
Ὡκέως τοῦ Κυρίου, ἀνῆλθες εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἀρχιερωσύνης.
Ὡς τὰ λεπτὰ τῆς χήρας, ὁ Κύριος ἐδέχθη, δέξου κἀμοῦ τὸν ἐ- (μνον.

Δόξα Πατρί.

Τρισάλιε Θεέ μου, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, λιταῖς τοῦ Νεκταρίου
Καὶ νῦν.

Παρθένε τὸν Υἱόν Σου, σὺν τῷ Νεκταρίῳ, ἡμῶν δυσώπει.

Ἄπειροι ὕμνοι, ἐγράφησαν ἀπὸ διακεκριμένους θεολόγους καθηγητάς, ἐκκλησιαστικοὺς ἱεράρχας κ.ἄ.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Παναγιώτης ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ ἔγραψεν:

«Ὁ ἐκ Σηλυβρίας τῆς Θράκης ἕλκων τὸ γένος Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος δὲν διεκρίθη μόνον ἐπὶ τῇ κοινῶς ἀναγνωρισμένῃ ἁγιότητι βίου, ἀλλὰ καὶ ὡς λόγιος Ἱεράρχης, συγγράψας καὶ ἐν τούτῳ τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων, ὧν, ὡς καὶ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἐμελέτησεν βαθὺς μελετητής. Ἐντεῦθεν ὁ καὶ παρ' αὐτοῦ συνδυασμὸς τοῦ ἀσκητικοῦ ἰδανικοῦ μετὰ τῶν ἰδανικῶν της Ἑλληνοχριστιανικῆς παιδείας. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἔδειξε τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ κλίσιν πρὸς τὰ ἰδανικὰ ταῦτα κὶα πρὸς μετάδοσιν τῆς τε ἱερᾶς καὶ τῆς προγονικῆς σοφίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ὁ μαθητὴς τοῦ ἁνίου καὶ ἀνισοσείτης λόγιος Ἰωσκεὶμ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ (1858—1943), ὁ ὁποῖος τῷ 1929, ἤτοι ἐννέα ἔτη μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Ὁσίου, ἐτύπωσεν εἰς Ἀθήνας «Βιογραφικὸν σχεδίασμα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου».

Ἐν αὐτῷ, μεταξὺ ἄλλων ἐγκωμίων, καταλήγει ὡς ἑξῆς ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἐρημίτιδος Φωτεινῆς».

«Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐπέτυχε τὴν ἁγιότητα εἰς τὸ ἴδιον ἐπίζηλον ἐπίπεδον ὡς οἱ μεγάλοι φωστῆρες καὶ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Δὲν ἀνῆλθεν οὗτος ἐπὶ κιόνων οὔτε ἀπεσύρθη εἰς ἀναχωρητήρια οὔτε ἠγωνίσθη κατὰ σκληρῶν βασανιστηρίων καὶ βασάνων διωκτῶν, ὡς ἐκεῖνοι οἱ μέγιστοι ἀγωνισταὶ τῆς ἁγίας θρησκείας μας, οἱ μάρτυρες, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁλόκληρος ὁ βίος του ἦτο οὐδὲν ἕτερον εἰμὴ μία συνεχὴς δοξολογία πρὸς τὸν Θεοῦ καὶ μία ἀκούραστος προσπάθεια καὶ ἐνδελεχὴς ἀντίληψις νὰ εὐεργετῇ τὴν ὑποφέρουσαν κοινωνίαν ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς.

Ἔζησεν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ δὲν ἦτο, ὡς ὁ Σωτὴρ λέγει, ἐκ τοῦ κόσμου. Εἶχε ξενωθῆ τοῦ κόσμου διὰ θείων ἰδανικῶν καὶ πνωωθῆ ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας διὰ ἠθικὴν τελειότητα, ὥστε ἔζη εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ μακαριότητος. Ἐβάδιζεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ συμπεριεφέρετο ὡς πολίτης τοῦ οὐρανοῦ. Εἶνε τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἔζη ὡς ἄγγελος. Ἦτο ἐνδεδυμένος σάρκα, ἀλλ' ἦτο αὐστηρὸς τηρητὴς καὶ φύλαξ τῆς ἁγνότητος. Ἐπικοινώνει μὲ ποικίλους ἀνθρώπους, ἀλλ' ὡμίλει ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος, ξένος τοῦ παρόντος κόσμου.

Ἦτο μία εἰρηνοποιὸς ἁγιότης, ἐμπνευσθεῖσα ὑπὸ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀρετῆς καὶ μελέτης τῆς αἰωνίου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Ὁ Μητροπολίτης Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράψαμεν ἤδη, εἰς ἐπετηρίδα τῆς Ριζαρείου Σχολῆς εἰς μνήμην τοῦ ἁγίου, ἔγραψεν:

«Ὁ Μητροπολίτης Νεκτάριος Κεφαλᾶς ὑπῆρξε κατὰ πάντα ἄξιος Ἱεράρχης, κεκοσμημένος ὑπὸ πολλῶν σπανίων ἀρετῶν. Διακρινόμενος διὰ τὰ ἀκραιφνῆ ὀρθόδοξα αὐτοῦ φρονήματα, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον κατηνάλωσε τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν διακονίαν αὐτῆς θεραπεύων τὸν σωτηριώδη ταύτης σκοπόν.

Ποιμενικὸς κατ' ἐξοχὴν Θεολόγος, συνέγραψεν οὐκ ὀλίγα ὠφελιμωτατα βιβλία, ἐπιστημονικὰς πραγματείας καὶ συνέθεσεν ὑπέροχα θρησκευτικὰ ποιήματα, ἐν οἷς διαφαίνεται ὁ ἔνθεος αὐτοῦ ζῆλος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ βαθεῖα πίστις καὶ ὁ ἐνάρετος βίος.

Συνεδύαζεν ἄριστα τὸν λόγον πρὸς τὸ συναίσθημα, εἰς οὐδὲν ὑστερήσας ὁ λαμπὸς ἐκεῖνος Ἱεράρχης. Ἔζη τῇ ἀληθείᾳ τὴν ἀρετήν. διδάξας διὰ τοῦ χρηστοῦ αὐτοῦ παραδείγματος τοὺς πάντας... Ἠτύχησα νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν ἐπιφανῆ τοῦτον Ἱεράρχην, τὸν κοσμήσαντα τὴν Ἱεραρχίαν διὰ τῶν ἐξαιρέτων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ ἁγιωτάτου αὐτοῦ βίου. Συνελειτούργησα πολλάκις μετ' αὐτοῦ, ὅτε ἤμην διάκονος καὶ ἐνθυμοῦμαι ὁποίαν βαθεῖαν ἐνεποίει ἐντύπωσιν παρὰ τῷ λαῷ ἡ κατὰ πάντα σεβασμία καὶ ὁσία μορφή Του.

Ἄριστος εἰς ὅλα ἀνεδείχθη ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος Κεφαλᾶς. Ἀπῆλθε τοῦ παροδικοῦ τούτου κόσμου, εἰσελθὼν εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν τάξιν τῶν δικαίων τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπων, ἀφ' οὗ διῆλθε τὰ τελευταῖα τοῦ βίου αὐτοῦ ἔτη μένοντα ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ θεμελιωθέντι ἡσυχαστηρίῳ τῷ ἀνεγερθέντι ἐν τῇ παλαιᾷ Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, παρὰ τὴν θέσιν «Ξάντος» τῆς νήσου Αἰγίνης κειμένω. Ἐν αὐτῷ διήνυσε βίον ἀληθῶς ὁσίου πατρός, ὑποστὰς οὐκ ὀλίγας θλίψεις ἐκ μέρους τῶν ἐπιβουλευθέντων τὸ θεάρεστον αὐτοῦ ἔργον κακῶν ἀνθρώπων.

Ἤδη εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῶν πανταχόθεν συρρεόντων εἰς τὴν Μονὴν αὐτοῦ καὶ εὐλαβουμένων τὴν μνήμην τούτου, ἀναγνωρίζεται ὡς ἅγιος ὁ μακαρίᾳ τῇ λήξει γενόμενος Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος Κεφαλᾶς, πιστοποιουμένης τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων, τῶν πρεσβεία τούτου τελουμένων, τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸν Θεὸν πιστοῖς.

Ὅτι ὁ Κύριος ἐπεφύλασσεν ἐμοί, τῷ Μητροπολίτῃ τῆς θεοσώστου ἀτύτης ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται ἡ Μονὴ ἔνθα ἐμόνασε καὶ ἐτάφη ὁ μέγας οὗτος. Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας, νὰ προστῶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1953 γενομένης ἀνακομιδῆς τῶν πλήρους εὐωδίας ὀστῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν καὶ χαράν. Ἐν εὐχαριστίᾳ δὲ πολλῇ πρὸς τὸν Παράγαθον Θεόν, τὸν ἀξιώσαντα ἡμᾶς, ὅπως ἴδωμεν ἐν ταῖς κρισίμοις καὶ πονηραῖς ταύταις ἡμέραις νέον ὅσιον Πατέρα, προστιθέμενον τοῖς ὁσιωτάτοις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας Πατράσι, παρέχομεν τὴν ἀρχιερατικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καὶ ἄδειαν τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ πρὸς ἔκδοσιν τοῦ παρόντος ἀναμνηστικοῦ τόμου, οὗτινος προλογίζοντες, εὐχόμεθα πατρικῶς, ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν στερέωσιν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως τῶν χριστιανῶν, πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας».

ΚΑΙ Ο «ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ»

Ἐνῶ, ὅμως, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀνεπέμποντο αἶνοι πρὸς τὸν ἁγιάσαντα Μητροπολίτην Νεκτάριον καὶ θαυματουργοῦντα, καὶ ἐνῶ ἐκκλησίαι ἀνηνείροντο εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς ἑλληνικὰς παροικίας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπέπρωτο νὰ ὑπάρξῃ καὶ μία παραφωνία, νὰ ὑψωθῇ μία φωνὴ βλάσφημος, ἀμφισβητοῦσα ὄχι μόνον τὴν ἁγιωσύνην τοῦ Νεκταρίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τήν... ὀρθοδοξίαν του!

Ἦτο ἡ φωνὴ τῆς Μαγδαληνῆς, ἡγουμένης μιᾶς μονῆς τῆς Μακεδονίας (τώρα τῶν παλαιοημερολογιστῶν), ἡ ὁποία πέρυσι ἀφωρίσθη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ Ὁλλανδία κάνει τώρα οἰκονομία στὴν κατανάλωση ἀερίου

θ' ἀξιοποιήση τὴν αἰολική ἐνέργεια

ΧΑΓΗ — Ὁλλανδοὶ ἐρευνηταὶ διεξάγουν πειράματα μὲ τεραστίους ἀνεμομύλους, περιστρεφομένους διὰ στροβίλων, διὰ νὰ ἐπιλύσουν ἐν δύσκολον πρόβλημα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσει εἰς το μέλλον ἡ Ὁλλανδία — τὸ πρόβλημα τῆς ἐξασφαλίσεως φυσικοῦ αερίου. Διότι τὰ μεγάλα ἀποθέματα φυσικοῦ ἀερίου τῆς χώρας — περὶ τὰ 2 τρισεκατομμύρια κυβικὰ μέτρα — εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ ἐξαντληθοῦν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ αἰῶνος.

Τὸ φυσικὸν ἀέριον ἀνεκαλύφθη εἰς τὸ ὑπέδαφος τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Ὁλλανδίας τῷ 1959, εἰσήχθη δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν τῷ 1963. Σήμερον, μετὰ 14 μόλις ἔτη, τὸ ἐντόπιον φυσικὸν ἀέριον καλύπτει τὰ 52 περίπου τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας. Θερμαίνει τὰ 93 τοῖς ἑκατὸν τῶν Ὁλλανδικῶν οἰκιῶν καὶ παράγει περὶ τὰ 80 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τῆς χώρας.... Πέραν τούτου, ἡ Ὁλλανδία ἔχει ἀναλάβει διὰ συμβολαίων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάγη τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν **περίπου τῶν ἀποθεμάτων της ἀερίου εἰς ὅλας χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.**

ΕΘΝΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν πωλήσεων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀντιπροσώπευσαν πλέον τῶν 8 τοῖς ἑκατὸν τοῦ Ὁλλανδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1975, ἐξησφάλισαν δὲ εἰς αὐτὴν ἕνα πλεόνασμα εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν.

—Τὸ φυσικόν μας ἀέριον εἶναι εἷς ἐθνικὸς θησαυρός», λέγει εἷς ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων.

Ἐν τούτοις, οἱ εἰδικοὶ δὲν τρέφουν ἐλπίδας ὅτι θὰ ἀνεύρουν περαιτέρω ἀποθέματα φυσικοῦ ἀερίου εἰς τὴν χώραν, προσπαθοῦν δὲ νὰ διατηρήσουν τὸν ὑπάρχοντα «θησαυρόν» ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον χρόνον. Ἤδη, ἡ κυβέρνησις ἐφαρμόζει ἓν πρόγραμμα μειώσεως τῆς καταναλώσεως, διατηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων καὶ συμπληρώσεως δι' εἰσαγωγῶν. Ἡ διαφημιστικὴ ἐκστρατεία διὰ τὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ ἀερίου διεξάγεται ἀπὸ διετίας, συνδυάζεται δὲ καὶ μὲ ἄλλα μέτρα, ὡς οἱ ἐπιχορηγήσεις, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, τῶν μονώσεων τῶν οἰκιῶν καὶ ἡ ἀλλαγὴ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς παροχῆς τοῦ ἀερίου, ἡ ὁποία θὰ ἐνοεῖ τοὺς μικροὺς καταναλωτὰς θὰ μειώνει δέ, τὴν παροχήν του εἰς τὰ ἐργοστάσια ἠλεκτρισμοῦ ἢ εἰς τὰς βιομηχανίας τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ δὲν καλύπτει πρωτίστως ἀνάγκας τῆς χώρας.

ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ ἐρευνηταὶ ἀναζητοῦν νέους τρόπους παραγωγῆς ἐνεργείας διὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξαντληθοῦν τὰ ἀποθέματα τοῦ ἀερίου. Οὕτω διεξάγονται ἐντατικῶς πειράματα ἐξαερώσεως τοῦ ἄνθρακος, ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας, παραγωγῆς ἐνεργείας ἐκ τοῦ ἀέρος — δι' ἀνεμομύλων — ἢ ἐκ τῶν κυμάτων, ἀκόμη δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τὴν ὁποίαν καταπολεμοῦν λυσσαλέως αἱ ὀργανώσεις προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Ἡ σεξουαλική διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας

Τῆς συνεργάτιδός μας ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ

Κάτι ποὺ συμβαίνει σὲ μεγάλο ποσοστὸ στὴν χώρα μας (ἴσως λόγω τῶν ταμποὺ καὶ τῶν προκαταλήψεων), εἶναι νὰ ἀρνοῦνται ἢ ν' ἀποφεύγουν οἱ μητέρες ν' ἀπαντοῦν στὰ τολμηρὰ ἐρωτήματα τῶν παιδιῶν τους γύρω ἀπὸ τὸ σέξ.

Γιὰ πολλὰ - πολλὰ χρόνια ἡ Ἑλληνίδα μάθαινε τὰ σχετικὰ γύρω ἀπὸ τὸ σέξ λίγο πρίν... ἀπὸ τὸ γάμο καὶ αὐτὸμὲμισόλογα καὶ ψιθύρους.

Μὲ τὴν εἰσβολὴ τῆς τηλεοράσεως εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο νὰ μὴν βλέπουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἡλικία ἔργα ἀκατάλληλα γι' αὐτά.

Ἀπὸ μιὰ παλιότερη στατιστική, πληροφορούμεθα πὼς τὰ 70% τῶν παιδιῶν μας διαφωτίζονται σεξουαλικῶς ἀπὸ ἡμιμαθεῖς συνομηλίκους τους.

Ἕνα μεγάλο ποσοστὸ ἐφήβων ὁμολογοῦν ὅτι, ὁρισμένα θέματα γύρω ἀπὸ τὸ σέξ δὲν τὰ ἔμαθαν οὔτε ἀπὸ τοὺς γονεῖς, οὔτε ἀπὸ τοὺς δασκάλους. Διαφωτίστηκαν ἀπὸ τὰ μισόλογα ἄλλων νεαρῶν.

Πάρα πολλὰ παραστρατήματα παιδιῶν - παιδιῶν ποὺ παρασύρθηκαν ἢ καὶ κακοποιήθηκαν — ὀφείλονταν σὲ ἄγνοια αὐτῶν τῶν ὑμάτων.

Εἶναι ἔγκλημα σήμερα ἡ Ἑλληνίδα ποὺ μάχεται γιὰ τὴν ἰσοτιμία νὰ μὴν δέχεται νὰ δώσῃ τὴν σωστὴ ἀγωγὴ στὸ παιδί της γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τοῦ σέξ κλπ. καὶ νὰ τὰ περιμένει νὰ τὰ πληροφορηθεῖ ὁ γιός της ἀπὸ τὸν ἐξυπνο τῆς τάξεως τοῦ σχολείου. Σὲ πολλὰ παιδιὰ συμβαίνει νὰ δέχονται ἐνοχλήσεις γύρω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, νὰ προβληματίζονται, νὰ κομπλεξάρονται ἀλλὰ νὰ μὴν τολμοῦν ποτὲ νὰ μιλήσουν στὴν μητέρα τους γι' αὐτό.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτὸ ὁ Βερολινέζος ψυχοθεραπευτής. Η. Σχοὺλτζ γράφει μιὰ περίπτωσι γιὰ ἕναν νέο ἄνδρα, ποὺ χώρισε τρεῖς φορές. Ὁ λόγος ἦταν ὅτι εὕρισκε τὶς συζύγους του πολὺ συναισθηματικὲς καὶ θερμὲς ἐνῶ αὐτὸς δὲν μποροῦσε νὰ ἀνταποκριθεῖ. Μετὰ ἀπὸ διάφορα τέστ, ὁ Βερολινέζος γιατρὸς κατέληξε στὸ ἑξῆς συμπέρασμα:

Ὁ νέος αὐτὸς κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ ἐπίβλεψι τῶν γονέων του, καλλιέργησε τὴν ἰδέα πὼς κάθε τι ποὺ στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ ἐπίμαχο θέμα εἶναι βρώμικο.

Ἔτσι, καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα πὼς εἶναι ὑποχρεωσί μας νὰ διαφωτίζουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιες τὰ παιδιά μας. Ὅσο γιὰ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ ἀρχίζουμε, δὲν ὑπάρχει κανόνας. Καθορίζεται ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ παιδί, ποὺ ἀνάλογα μὲ τὴν πνευματική του ὡριμότητα θὰ ζητήσει καὶ ἀπάντησι στὰ προβλήματά του.

Ἀντὶ νὰ καταπνίγουμε τὸ ἐνδιαφέρον του γύρω ἀπὸ τὰ σεξουαλικὰ ζητήματα, ὀφείλουμε νὰ τὸ βοηθήσουμε νὰ ξεπεράσει τὴν κρίση τῆς ἐφηβείας καὶ ταὐτόχρονα νὰ τὸ διαφωτίζουμε.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ

ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Πλησιάζει ἡ ἐποχὴ "ἐμφυτεύσεως,, καὶ τεχνητοῦ πνεύμονος

ΟΙ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. — Κατασκευάσθηκε τελευταίως ἕνα μηχάνημα «καρδιὰ—πνεύμων» ποὺ θὰ εὐεργετήσῃ πολλοὺς βαρειὰ πάσχοντες. Τὰ μηχανήματα καρδιὰ —πνεύμων χρησιμοποιοῦντο γιὰ νὰ ἀναλαμβάνουν τὴν λειτουργία καὶ τῶν δύο αὐτῶν σπουδαίων ὀργάνων σὲ ἐγχειρήσεις καρδιᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐγχειρήσεως ἀνοικτῆς καρδιᾶς ποὺ πρῶτος ἐξετέλεσε ὁ Καθηγητὴς Ντ. Μέλρουζ τῆς Βασιλικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Μεταπανεπιστημιακῶν Σπουδῶν τοῦ Χάμμερσμιθ, στὸ Λονδῖνο. Στὸν ἴδιο ἐπίσης ὀφείλονται οἱ πρόσφατες ἐξελίξεις τῶν ὀξυγονωτῶν μεμβράνης γιὰ τὰ μηχανήματα αὐτά, οἱ ὁποῖοι ἔσωσαν τὴ ζωὴ ἀναριθμήτων ἀτόμων. Τὰ σημερινὰ ὅμως μηχανήματα καρδιὰ - πνεύμων εἶναι ἀκριβὰ καὶ ὀγκώδη. Τὸ νέο μηχάνημα, ποὺ κατασκεύασε μιὰ ὁμάδα ἐρευνητῶν τῆς Σχολῆς Μηχανολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, εἶναι μικροῦ μεγέθους, ἐλαστικὰ ἀποδοτικὸ καὶ συγκριτικὰ φθηνά. Ὁ Δρ. Μπράϊαν Μπέχαου, ποὺ διευθύνει τὸ πρόγραμμα, πιστεύει ὅτι ἡ ἀρχὴ ποὺ χρησιμοποίησε μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ γιὰ νὰ παραχθῇ ἕνα φορητὸ μηχάνημα, ἴσως ἀκόμη ἀποδειχθῇ ὅτι θὰ εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τὴν ἐξέλιξη ἑνὸς τεχνητοῦ πνεύμονος, ποὺ θὰ μπορῇ νὰ ἐμφυτευθῇ.

Τὸ ἁπλούστερο μηχάνημα καρδιὰ - πνεύμων ποὺ χρησιμοποιεῖται γενικὰ σήμερα ἀποτελεῖται ἀπὸ μία στήλη μέσῳ τῆς ὁποίας ὠθεῖται τὸ αἷμα τοῦ ἀσθενοῦς. Μικρὲς φυσαλίδες ὀξυγόνου εἰσάγονται στὴν στήλη γιὰ τὴν ὀξυγόνωση τοῦ αἵματος. Ὁ ἀφρὸς ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὶς φυσαλίδες ἀφαιρεῖται στὸ ἄνω τμῆμα τῆς στήλης καὶ τὸ αἷμα ἐπαναδιοχετεύεται στὴν κυκλοφορία τοῦ ἀσθενοῦς. Ὁ «ὀξυγονωτὴς φυσαλίδων» εἶναι φθηνὸς καὶ ἀποδοτικὸς ἔχει ὅμως ἕνα σοβαρὸ μειονέκτημα: ἐπιφέρει βλάβη στὸ αἷμα κατὰ τὴν διαδικασία τῆς ὀξυγονώσεως. Αὐτὸ δὲν ἔχει τόση σημασία ὅταν χρησιμοποιεῖται γιὰ σύντομο χρονικὸ διάστημα, εἶναι ὅμως ἐντελῶς ἀπαράδεκτος γιὰ μακρᾶς διαρκείας ἐγχειρήσεις καὶ ἐγχειρήσεις σὲ παιδιά. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ὑπερνικᾶται μὲ ἕνα μηχάνημα καρδιὰ-πνεύμων διαφορετικοῦ σχεδίου — τὸν «ὀξυγονωτὴ μεμβράνης». Στὸ μηχάνημα αὐτὸ μία λεπτή, ἡμιδιαπερατὴ μεμβράνη χωρίζει τὸ αἷμα τοῦ ἀσθενοῦς ἀπὸ ἕνα ἀπόθεμα ἀεροποιημένου ὀξυγόνου. Τὸ ὀξυγόνο διαχέεται διὰ μέσου τῆς μεμβράνης στὸ αἷμα. Διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος, ποὺ συγκεντρώνεται ὡς ἀπορριπτέο προϊόν στὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, φεύγει ἀπὸ τὸ αἷμα μέσῳ τῆς μεβράνης.

Ὁ ὀξυγονωτὴς αὐτὸς μεμβράνης δὲν καταστρέφει τὸ αἷμα. δὲν ἀποτελεῖ ὅμως ἐπιτυχημένη μέθοδο ὀξυγονώσεως. Ὁ κύριος λόγος εἶναι ἡ κακὴ διάχυση τοῦ ὀξυγόνου μέσῳ τοῦ πλάσματος αἵματος. Ἔτσι μόνο τὸ αἷμα ποὺ ἔρχεται σὲ